

Nr 77.

Av herr **Bäcklund**, om pension åt sågverksarbetaren
Frans Andersson.

Sågverksarbetaren Frans Andersson, Granviks kronopark i Skaraborgs län, har, enligt intyg, från barndomen arbetat för Granviks bruk och alltsedan 1890, då staten förvärvade nämnda egendom, arbetat i därvarande skogar och sågverk.

Andersson är nu 73 år gammal och har arbetat för kronoparkens räkning i över 40 år. Han har under denna tid utfört sina åligganden på ett i allo berömvärt sätt och som den verkliga trotjänaren varit pliktrogen, pålitlig och i hög grad omtänksam om verkets bästa.

Då Andersson på grund av sin höga ålder inte anser sig längre kunna fortsätta med arbetet, är det med rättvisa och billighet överensstämmande om han av innevarande riksdag tillerkännes pension. Han har utom sig själv hustru och en 11-årig dotter att draga försorg om.

Såsom analogt fall får jag åberopa riksdagens beslut år 1927 med anledning av motion i första kammaren nr 61 och bankoutsjottets utlåtande nr 37 punkt 9, då sågverksarbetaren Erik Ludvig Eriksson vid Granviks kronopark tillerkändes en årlig pension av 756 kronor, utöver honom tillkommande årlig livränta å 400 kronor för en genom olycksfall förlorad tumme. Eriksson var 71 år gammal, hade arbetat i kronoparken under en tid av 36 år.

Med anledning av det åberopade synes en årlig pension för Andersson böra beviljas till ett belopp av 1,156 kronor.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen må medgiva, att sågverksarbetaren vid Granviks kronopark Frans Andersson må från och med månaden näst efter den, vari han entledigas från sin anställning, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 1,156 kronor, att utgå från statens domäners fond.

Intygen överlämnas av mig till utskottet.

Stockholm den 18 januari 1933.

Helge Bäcklund.

